

Серед нагороджених із нагоди ювілею є й острожанка

Іван МОЧЕРНЯК

Упонеділок, 23 вересня, у Рівному в органному залі урочисто відзначили 30-ту річницю створення Народного Руху України за перебудову (НРУ). Відсвяткувати поважний ювілей з'їхалися активісти з різних куточків області, зокрема й з Острожчини. Наш край представляли колишня багаторічна голова районної організації НРУ **Інна Гвізда** (більше 10 років), у минулому її заступник, а потім керівник районної організації **Євген Ярмлюк** та голова Ожеського осередку **Олександр Тивонюк**.

Під час урочистостей учасники ділилися спогадами, говорили про тривалу боротьбу українців за державність. Активним учасником боротьби за незалежність вручали нагороди. Почесну грамоту було вручено острожанці, директору Грозівської ЗОШ **Інні Гвізді**. Також усі очікі переглянули фільм про події 30-річної давнини, які передували здобуттю незалежності нашої країни. На заході виступали українські мистецькі виконавці, серед яких тріо «Срібна терція» та етногурт «Дуліби». У дворі органного залу відбулися показові виступи бойового гопака та дефіле оркестру. Також поклали квіти до пам'ятника Тарасу Шевченку та меморіальної дошки В'ячеславу Чорноволу. Там відбувся мітинг. До речі, першою виступала Інна Гвізда. Вона ділилася спогадами про боротьбу та побратимів,

зокрема, про В'ячеслава Чорновола, Василя Червонія та ін. Ще в органному залі проголосували звернутися до президента України з пропозицією присвоїти посмертно Василю Михайловичу звання «Герой України». Також була пропозиція створити музей НРУ в Народному домі Рівного.

Наступного дня я попросив Інну Ярославівну розповісти про подію.

— У Рівному я зустріла людей, який давно не бачила, деякого навіть 30 років, — зазначила Інна Ярославівна. — Ми зустрілися як рідні. Звісно, не всі приїхали через різні причини. Багато хто вже в досить похилому віці, з палицею. Але приємно було бачити побратимів по боротьбі. Хочу наголосити, що вручення мені нагорода не тільки моя особиста. Вона всіх тих, хто був з мною в нашій районній та міській організаціях. Деякого з них уже немає у живих — вічна їм пам'ять та царство небесне, інші відійшли від політики через стан здоров'я чи інші причини. Проте є такі, хто й нині продовжує, хто як вміє і може, боротьбу за утвердження Української держави. Я дякую всім моїм побратимам по боротьбі, низько вклоняюся тим, кого немає серед нас. Боротися з комуністичною владою наприкінці 80-х — на початку 90-х було непросто. Нас переслідували, звільняли з роботи, ми втрачали здоров'я, але все таки робили свою справу. Бо, напевно, так десь Богом було написано. Хто,



як не ми? Усе те наклало відбиток на здоров'я, тривалість життя, добробут сімей, професійний ріст. Головною метою ми досягли — Україна незалежна. Проте вона й сьогодні потребує патріотів, у розбудовуванні України відстоюванні її суверенітету, повернення загарбаних територій, українізації зросійщених регіонів та ін.

Під час нашого спілкування з Інною Ярославівною ми обговорювали перспективу проведення заходу на місцевому рівні. Моя співрозмовниця бачить його у формі круглого столу, спогадів і спілкування за чашкою кави чи чаю. У такій атмосфері можна буде згадати минулі часи, коли вирішували, чи буде Україна незалежною, подякувати живим, уклонитися померлим борцям із комуністичним режимом на Острожчині. —